

Ovšak organizace má činnost neomezovala se pouze na pořádání besídek; činnost spolku přenesla se častou na veřejnost.

Členky uspořádaly v neděli 21. ledna "Radovánky pod mákem" které byly čestně navštíveny.

Lyžařský odbor užíval start "bílého sportu", a dokonce rozhodl se pořádat v neděli 28. ledna 1934 lyžařské závody. Ovšak než k tomu došlo, sněh zmrzl s polí a tak závody odloženy na pozdější neděle, leč

nedočkali se v této sekce splnění svých přání. Za to však zúčastnili se bratři: Pustějovský Bohumil, Pustějovský Ferdinand a Hrnadel Josef ústřed. lyžař. závodu orelský a

na Radhošti ve dnech 10. a 11. února 1934 a pro začátek se čestně umístili.

- Zúčastnili se závodu klídek, kde se umístili na V. místě a závodu mužů na 18 km
- br. Pustějovský B. na 12. místě,
 - br. Pustějovský Ferd. na 3. místě.
 - br. Hrnadel Jos. na 18. místě.

V neděli 4. února 1934 uspořádali jsme besídku členářů katol. časopisů, zejména "Selky". Besídka byla hojně navštívena, jak domácími, tak i mládeží z okolí. Zahájena byla orel. písní "Krač ovy" esepem jednoty Orla a učitelské přítomných. Po tom přečteny dvě prosdravy. Na to střídala se čísla bohat.

programu: Luticova básně: "Píseň bojovníka", mluv. sbor Orla, "Kytice valaš. písní", sólové epiky, hudební čísla, přednáška dr. K. Veselého: "Jak s užitkem číst", básně, skynka "Kojty", prózy o modě, o exerciciích, o knize, z čehož je přejmo, že program byl pestrý a zajímavý.

Besídka se všem účastníkům velmi líbila (pochvala v Selce) a dala se dodatemi čtení naší papírové rodiny. Účastníků bylo na 300 osob. Z výteku besídky dalo se k němu na exerciční fond.

V neděli 11. března pořádala jednotka oslavu 44. let narozenin p. presidenta J. G. Masaryka.

Jak nasvědčuje připojený obrázek, byl program pečlivě připraven, účast však byla menší, než se očekávalo,

a to snad tím, že před tím odpoledne pořádal míst. učitel sbor se škol. mládeží rovněž oslavu narozenin p. presidenta.

Dodatečně ještě sdělují, že v neděli 18. února pořádal dr. vydávatel přednáška se snětel obravy: "Dějiny české země". Přednáška konána v péuce rychnov. k komnosti.

V březnu (3.) byla provedena v jednotě okrsková revize, která našla (mimo matriku, která se právě přepisuje) všechno v pořádku.

Na jaře tohoto roku začli jsme také pomýšlet na přízeu start. kústě a to u nás hem na koupí pozemku od p. Frant. Dvořáka a p. J. Pustějovské (přemek na Bartovce), ale pro nepochopení - sešlo z toho planu.

V neděli 1. dubna (svátky velikonoční) sebrala jednota
kru se zpěvy „Vesela vojna“ od Ad. Bognera.

Účast byla velmi pěkná, hra sebrána dosti dobře, až na
dvěti jeduami; hrálo se v národ. valaš. krojích.

Ve výbor. schůzi dne 11. dubna zvolen vedoucí brannosti
br. Pustějovský Bohuš, který pak mival cvičení s bou-
rným oddělením téměř každou neděli.

„Katolíci do národní fronty orelské!“

Tato výzva, vydaná Ústředím Čsl. Orla v Brně ke katolickému
lidu československému, našla i v naší jednotě
dostí pochopení. Na schůzkách a v besídkách jsme o ni jed-
nali a pro ni jsme se veřejně manifestovali na vrátek
práce, 1. května, kdy jíme pořádali propagacím den
orel. výchovy.

Ráno o 8. hod. byl marš na obec. hostinec, odkud jsme pochodo-
vali v počtu: 37 chlapců, 25 děvčátek, 8 dorostů, 8 dorostenek, 15 čle-
nů, 15 členek, celkem 118 krojovaných, na mši sv. do ko-
stela. Přívod byl se zájmem sledován od ostatních vodu-
občanů a zejména od D. T. J. a soc. dem. příslušníků, kteří
sháněli lidi do přívodu na tábor lidu do Trenšátu, ale
tolik krojovaných tane přece neměli. Na konec museli
přiznati, že je náš síla a že náš posměchu již nevrane.

Náš
1.
květen
1934.

Účastníci
manifest.
projevu
orelské
mládeže.

V kostele sloužil slav. ms. sv. dp. vedelavatel V. K. Veselý.
Pak měl promluvu (v kostele okrs. starosta dp. Dominik
Vicence z Trenšátu o výchově mládeže. O 9. hodině
konala se v obec. hostinci veřej. přednáška dp. D. Vicence
na thema: „Katolíci do národní fronty orelské“.
Po něm referoval dp. farář a br. starosta. — Večer v be-
sidce jednalo se pak znovu o získávání nových pří-
slušníků do naší orel. organizace a již tehdy se přihlé-
sili noví členové. Celkem přivedla nám tato akce,
kterou měřice května konána 14 osob člena, t. j. asi
10% z celk. počet. stavu.

Závody v běhu.

V neděli 6. května 1934 pořádali členi, dorost a žáci
závody v běhu. Členi na 1500 m, dorost na 1000 m,
žáci na 800 m.

V kategorii členů zvítězil br. Pustějovský
Bohuš, časem 4 min., 55 vt. (5 členů)

Z dorostů zvítězil br. Gaček Jar. časem
3 min. 30 vt. (závodilo 3 dorosti)

Z žactva zvítězil Vaněk Vincenc,
časem 3 min., závodilo 9 žáků.

Jak vidět, tužili se habiti i sportu.

Orelská čestná stráž při svěcení sv. kříže.

Od 3. do 11. června byly u nás konány sv. misie.

Na strážku

přívod
s misijním
sv. křížem
17. června.
1934.

„S námi pojed’ kam v háj i luk.“

zpívala

naše orelská drobotina

na vycházce do „Dubiny“ v pondělí

svatodušní, kde děti si zahráli volley ball,
kolem co čačky pomáhaly kuchařkám (i kuchařům)
smážit „vajčnici“, kterou se pak nasýtil celý tábor.
Po svátcích si ještě znovu zahráli a zařpívali a večer
se vrátili osvěžení domů.

Orelská expozice při krajiněské výstavě mor. sléz. Pobezkydi ve Freuštate p R. 1934

V rámci krajin. výstavy ve Freuštate p. R. byla uspořádá-
na orel. výstava, ji se též naše jednota účastnila
1 tableau „z činnosti jednoty čl. Orla z Líchnové“,
dále divadel. plakáty br. Fr. Pustějovského, psánky a
je krásný obraz. V neděli 15. července 1934 účast-

nila se jednota spědu
lid. strany a Orel. dne, ve
Freuštate p R. pořádaného.
Zvláště naše jízda byla čestně
zakonpena (14 mněů na krouh)

**JEDNOTY ČL. ORLA.
V LICHNOVĚ.**

Orelský slib.

„Mě, Orla a Orlu věřím. Slibuji, abychom
naše věci rádi dělili, slyšeli a v šlohem a v
klámosti. Kři a v kladu pomůžeme všem
na, hovářiti, se kohl, kž prosid, keni hájiti,
všit družiti. Člověku vládní a učiti. Člověku
milovati, pro něj sádně oběti nežloviti, řádně
a šlanov orelské zachovávat, bral, skola k
ka a družiti s ním. Kři pomůžeme všem,
pauka mlade, pódob naskičiti a po vach
na kladu a učiti kohl rádce. Slibuji to
slibovati!“

Lušeni roboty.

Doplnek k předcházející foto montáži.

V neděli dne 19. srpna stala se naše obec svědkem kdávile národní slavnosti: Lušení roboty a dožinek, pořádanýel jednotou čsl. Orla v Lichnově.

Dopoledne o 9. hod. sloužil dp. farář a vedelavatel jednoty misi p. za poděkování P. Bohu za štastnou pláseu, odpol. bylo vykrazeno slavnostem a přátel. rábavě.

Odpol. o 3. hod. po pv. poréknání ubíral se náš obci pestrý, ladně uspořádaný průvod, který za hajovala čela Valachů a cyklisté, za nimi kráceli robotníci v historických národ. krojích, pak následovalo 6 drábů, a niké největší pozornost budil malý bubek, jine po celý čas průvodu neustanně nahaněl obdivující obecenstvo, do roboty!

Pak jela v kočáre, vichnost se pámku se slávebnictvem, za kočarem následoval alegorický vůz, představující „svobodu“, kávev průvodu činili nekroj. hosté.

Průvod byl sledován četným obecenstvem, které ne netajilo svůj obdiv a uznání a pak teč vyflnilo vyletiště za školou a pakradě p. Jos. Jaluřky, kde byla s úspěchem předvedena scéna z dob roboty.

Teč naši „plotýnkáři“ si činili a elorili mnoho kajimavých knimek. Touto slavností dokázala lidnovská velká mládež, že dovede uspořádati výpravu slavnosti, které snesou i přísnější kritiku. Dalo to nice hojné práce, ale výsledek tu práci bohatě vynahránil.

NÁŠ BRANNÝ ODBOR.

Vedoucí branného odboru br. Pustějovský Boh. konal se svými bratry celkem 21.

členové teč

4 cvičení v terénu, zúčastnili se přednášky majora Klimka ve Frerštátě p. R. o výchově k brannosti, 17. X. 1934 a okrskového srazu II. a I. okrsku ve Stranzberku dne 30. září 1934. Teč mívali přednášky v besídkách.

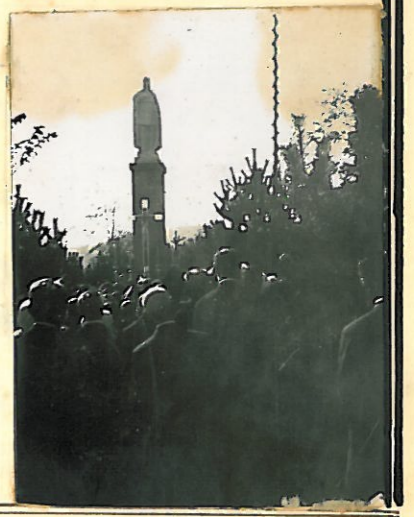
LETHNÍM SPORTEM.

Kromě volleyballu pěstovali někteří členia dorosti lehkou atletiku, (žup. lehkooatlet. závodů ve Frerštátě zúčastnili se 3 bratři, okrsk. závodů 4 bratři.) (12. srpna 1934)

V běhu na 100 m dobyl br. Pustějovský Boh. III. místo, rovněž tak v běhu na 200 m v překážkovém běhu, teč na 1500 m dobyl IV. místo, ve skoku o tyči byl pmerovaný na V. místě (2.50 m) Z těchto uvedených výsledků zřejmo, že členstvo má zájem o sport a lehkooatletiku.

LETOŠÍ SVÁTEK SV. VÁCLAVA

byl pro nás krásným dnem, věřovavým uctě Svátostného Spasitele ve Velebrze Svátosti. V předvečer svátku bylo kázání dp. P. Domizika Vicerse z Frerštátu p. R. Na sv. Václava bylo o 1/9 hod. kázání a mše sv. při níž byla mystouera Nejs. Svátost.

aby získali plnou moc. odpust. milostivého poutku.

Po celý den střídali se věřící v kostele na modlitbách.

Odpoledne konala se společná pobožnost v kostele, nato vyšli jsme v průvodu, čítajícím 130 osob, na pout do Stramberka, aby škom vykonali druhou předepsanou pobožnost a získali plnou moc. odpustku. Po této pobožnosti nastoupili jsme cestu na Kotouč k soše sv. Václava.

Cestou přidal se k nám řádus domácích čtenářů sv. Václava, takže průvod značně vrostl. Na Kotouči bylo již živějším nás čekali. Pomodlili jsme se k sv. Václavu, aby ochránil naši drahou zemi a zachoval ji pro nás. "Bratry Václave" a "Kde domov můj je" a "Nad Tatrou sa blýska".

Po krátkém odpočinku nastoupili jsme zpáteční cestu domů, kde v kostele jsme vykonali ostatní pobožnosti. Zaslulu o uctavení této pouti a to - první - pouti k sv. Václavu má náš obitavý odp. vedělavatel, P. K. Veselý, který se neumaone stará o spásu duší svěřeníých. Škoda, že se pouti neúčastnilo více mužů, neboť tak by naše pouti probudila jistě mnoho nerozhodných a bývalých katolíků.

Na památku této první pouti k sv. Václavu byl účastníci vyfografováni br. Pustějovským frant. jednatelkou. Hrádci byli s výsledkem pouti spokojeni a slíbili, že za rok, da-li Pán Bůh, poputují opět k sv. Václavu. Deje Bůh!

U ZASE V PRÁCI...

Osvětová činnost v novém období rájema opět členskou besídkou v úterý dne 9. října reálně na faře, za muší účasti (následkem trvajících polních prací).

Historickou přednášku měl ThC. Jiri Pustějovský S.D. Po přednášce sdělil br. vedělavatel odp. K. Veselý vypracovaný plán osvětové činnosti pro nastávající období, který členstvo nadšeně přijalo.

(Dle něho budou se opět konati člen. besídky každé úterý, (to je již po čtvrté) a v těchto besídkách bude se číst spěv, dále budou přednášky o důležitých otázkách náboženských, a sociálních, bude probírán obl. katechismus.) To byl plán pro nové období, a dle něho se teď postupovalo po celou dobu konání besídek. Besídky bývaly četně navštěvovány a poměrně vyplechnuty přednášky odp. vedělavatele: o úkolu Církve, o poučenosti Boží, o Písmě sv., o spolkových chytách, o divadle, o církevní majetku, o papírích, o Husovi, o válkách, a mnoho jiných témat probírány, v nichž si účastníci opisovali krácené a stručné odpovědi, dle nichž měli pat. na ukončení serony sbírati osvětové skoučky. (Leč k tomu již v tomto zimním období nedošlo, neboť různé překážky naskupily se nám v cestu (hlavně roletní přípravy, divadla), a večerní byla zde obnovou sv. misie, takže potom již se osvět. skoučky nekonaly).

Činnosti divadelní pak naménovánu, že v neděli 11. listopadu t. r. sebrali jsme operetu "Dědičský lousle", na mě přišla se podívat asi 15 členů ^{inprava} deputace z Trnovské k. D. s d. Dom. Vincencem v čele. Bohužel, provedení bylo slabé, břeť místy rákla - hlavně spěvy - což nás nejvíce mrzelo. Velkou vinu na špatném provedení této hry mělo i naše jistě,

kteří již nevyhovují a tentokrát nám dělalo velké obtíže, takže ihned po divadle usnesli jsme se, že prvnímu- sime jistě spravit a potom budeu brát.

Opřavou jistě real si na starost br. Jan Chalupa, který slib čestně splnil, takže na Vánoce (sv. Štěpána)

již jsme hráli zase veselou f. Orthe: "Když štěstí chodí po horách"

Vánočka byla opět pěkná, kus sehnán uspokojivě, takže naše porouchaná divadel- ní pověst opět napravena. Při pozná- mání, že tentokrát dbáno té doctvit- nosti a přesnosti, (každě se brát 5 min. po 8.45) což obecenstvo s povděkem přijalo.

Na svátky Vánoční, při jitrní a při hrubé mši sv. zpíval pěvecký sbor Orla

Pastýřskou mši od Mytného.

VÝROČNÍ SCHŮZE JEDNOTY

konala se letos v neděli 9. prosince za účasti 43 osob a byla bohatá na zprávy o činnosti odborů. Zejména potěšitelna byla zpráva vzdělavatele dp. P. K. Věselého o pokračování v čin- nosti osvětové, ale mši konala se 37 křesek (členů) a na nichž přednášeli i někteří členové a členky jednoty; v podvečer začali jsme s přípravou na ideové zkoušky. Jarní propa- gační akce získali jsme 12 nových příslušníků. Průběh ruz- né podniky ze všech odborů činnosti spolkové jako akademie na odlohu 85. prezident, narozenin, členar. beseda, sportovní podniky, závody, národní slavnost, eriserní roboty a jiné akce, jak již zde uvedeno, což dokumentuje naši všestrannou činnost. Tato valná, výroční schůze jest mimo to významná pro důležitý čin,

kteří náležitě se ocení až v budoucnu.

Na této výroční schůzi a pak na mimořad. val. schůzi dne 11. 12. 1934, byl schválen jednoklasně návrh výboru jednoty na za- koupení domku č. 271. v Lichnově pro spolkové účely.

Dne 14. prosince 1934 konala se veřejná dražba jmenované nemovi- toti a k ní vyplněni za jednotu br. Jan Veselka, starosta a Antonín Pustějovský č. 4. O tuto dražbu bylo mnoho zájemců, zshledem ku jeho vyhodněnému místu (u hlavní silnice, u prostřed obce) a tomu se stalo, že ona parcela č. 290 1/2 katastr. obce Lichnova byla hodně vy- soko vydražena a naposled přece byla přiklepnutá jednotě čsl. Orla v Lichnově za nejvyšší podání 30.000 Kč. - Základ- ní podání činilo 17.000 Kč (K domku patří ještě asi půl mě- rice kábrdy, takže v pozdější době bude zde možno přistaviti sál- nek podobně.)

Na této výroční schůzi přistoupila též jednotka do Larního přípravného výboru pro sjezd katolíků čsl. v Praze v r. 1935 a věnovala na potřeby sjezdu 30 Kč. (Sjezdu katolíků z ČSR. v Praze vednech 28.-30. června 1935 zúčastnilo se z naší jednoty 2 osob, z celé farnosti 16 osob.)

Exerciční fond, letos v únoru kalozný, má jmění 278 Kč.

Na podzim t. p. byly již uděleny 2 podpory nemajitelnyjs členkám a to po 30 Kč. Dosud zúčastnilo se duchovních cvičení z naší jednoty 12 osob, exerciční stádkanky má 12 osob, známek exercičních prodáno teprve 33. (7 flucín.)

Knihovna čítá 2-3 svazky zábovné a poučné četby.

Za rok 1934 půjčeno 315 knih, za půjčení vybráno 94 90 Kč.

Nejvíce se čtou romány od Vlasty Javorické.

Ze sportu ujal se ponejvíce od bří na (9 zápasů), a hodně kalitby se máje čloustvo, dovoztí a jaci zim. sportu - lyžařství, jak ostatně jest již v předešlých člancích uvedeno.

Tento rok zastihl nás v starostech a pracích, spojených s koupi domku č. 271. v Lichnově se zahradou. A nebyla to práce a starost malá. V první řadě bylo třeba sehnati půjčku, neboť jednota neměla ani pětinu na úhradu koupě. Za tím účelem byly svolány často, téměř každý týden, výbor. schůze, v besídkách se o tom jednalo, jak získati potřebný kapital, až posléze se nám podařilo, že jsme našli v řadách členstva a též - kde jsme toho nejmeně čekali - u lidí, kteří se nám zdáli skoro chostejní k našim snahám, obětavé věřitelé, a tak koncem ledna t. r. měli jsme již požadovaný obnos Kč 30.000 Kč složený u Městské spořitelny ve Třebíčce.

K tomu pomohl nám též velkomyšlný dar J. E. nejvyššího arcibiskupa Dr. Leopolda Pečana v částce: 1.100 Kč slovy: jeden tisíc jednoto korun čsl. Za sluhu o to mají vděk K. Veselý a br. Jan Veselka, starosta, kteří za tím účelem podnikli cestu do Olomouce k Jeho arcibiskup. Milosti, Dr. Leopoldu Pečanovi, je muž zároveň odevzdali dar jednoty, obrac. br. Fr. Pustějovského. (Stará křtitovská brána z lichnov. křtitova)

Těžkou práci měli jsme též s vystěhováním bývalého majitele domku, p. Jos. Lukšera, který - po pravdě řečeno - na naše slušné vyžvání nereagoval, s našimi kástupci ani mluvit nechtěl, ačkoliv jsme měli právo domkem a nemovitostí volně disponovat, a teprve, až mu hrozila soudní výpověď - se vystěhoval. Samozřejmě, že se našli lidé, kteří tohoto sporu využívali proti nám, a každá lež byla jim dobrá, jen když nás mohli poškodit, neboť měli teď na nás ještě větší vztek, že jsme se v poměrně krátkém čase dopracovali k takovým výsledkům.

Ačkoliv jsme měli mnoho práce a starosti s převzetím domku, přece ostatní činnost jednoty neochabovala. Tak na př. besídky konaly se nerušně dále, v neděli 20. ledna pořídali jsme ples - za malé účasti - začátkem února, v sobotu dne 2. února a v neděli 3. února sebral divadelní odbor náboženskou hru od P. U. Čápa:

Krásná Gani

Massabielská

Přesto, že tato hra klade dosti velké požadavky pro venkovské ochotníky, přece nutno uznati dobrou snahu našich ochotníků, podati věrný obraz a vývoj události v Lurdech v r. 1858. Nutno zmíniti se o postavě biskupa Levéra (b. Cix), far. Peyramale, br. P. V. redaktora Valeta, nevěře Lasa-deho (b. Kuběna B.), policej. komis. Jacometa, a j. neboť všichni se do svých rolí takřka věili. Však též při sobotním představení škol. mládež ani nedýchala. Poměři ženské role byly dobře obsazeny, takže celkové předvedení této hry bylo bezvadné a přispělo k bližšímu obeznámení obecn. s událostmi Lurdeckými a též k oslavě Vepostvr Pčetí i Bernadetty, nedávno svatořečené.

I. Lyžařské závody

naši jednoty.

Stále více se vzrůstající zájem o zimní sport — lyžování — měl za následek, že, [redacted] na přání zájemců — byly uspořádány lyžařské zá-

vody, k nimž byly pozvány i okol. orelské jednoty a místní sport. klub Slavoj. Původně byly proponovány na neděli 17. února t. r. ale než k tomu došlo, zatím se smů uctivě poroučel.

Až konečně začátkem března napadlo opět dosti sněhu, takže závody se mohly přičkat a to v neděli 10. března 1935.

Závodilo 12 mužů a 3 dorostenci; muži na 10 km, dorost 4 km.

I. místo v kategorii mužů dobyl br. Pustějovský Bohumil, časem 53:40 min. II. místo br. Pustějovský Ferd. čas. 58:50 min.

III. místo Kuběna - Orel Frenštát, IV. místo Kašpárek Karel, S. K. Slavoj - Lichnov, V. místo Špaček Petr - Omladiny Břodovice,

VI. Mlýnský korjant Fr. - Orel Lichnov. Z dorostu I. místo: H. Mičulka čas. 24:30 min. Trasa byla dosti obtížná, vedla pr sil-

nici k Lichnov. Kůrce, pak ke Šramberku, odtud k Břodovicím, a zpět po stráněch ke kostelu, mimo to byla jízda přerušována

stále rostávajícím sněhem, takže s ohledem na tyto okolnosti jsou výsledky závodníků vše než dobré! (Br. Pustějovský Bohumil

zúčastnil se též letos ústřed. lyžař. závodů na Radhošti 9-10. února a umístil se jako I. v závodě na 10 km, ovšem mimo soutěž. Naše hlídka se letos umístila na šestém místě.)

Dodatek k závodům. Z jednoty Frenštát p. R. zúčastnili se závodu bratři: Kuběna a Brabec, z místního sport. klubu Slavoj: Chalupa, Kašpárek a Zahánek, z břodovické Omladiny: Dobiáš Fr. a Špaček, takže naši měli dosti konkurence, a přece ukájili první dvě místa. Za to jim patří náš dík! Dokázali tím, že zdravému sportu jest u nás věnováno dost pozornosti.

DUCHOVNÍ DEN ORLA.

Na rozkaz Osvět. Rady Čsl. Orla v Brně uspořádal vdf. P. X. Veselý, vedělavatel jednoty, pro členstvo a dorost, se i ostatní farníky, duchovní den v neděli 14. dubna t. r. V rámci jeho konány byly 4 promluvy o důležitých otázkách duchovního i spolkového života. První promluvu v sobotu večer v kostele měl dfr. P. Hugo Schneider z Frenštátu p. R. ostatní 3 promluvy konal v záložně na na faře náš vdf. vedělavatel.

Při promluvách bylo dbáno o dochvilnost a vřídnow pozornost přítomných, takže promluvy jistě blahodárně působily na duši posluchačů. V neděli přistoupili účastníci duchovního dne k společ. sv. přijímání. Promluva k účasti se asi 60 % členstva! Kde zůstal ostatní?

Na Veliký Pátek a Bílou Sobotu konali naši čestnou službu v Božím Hrobě, někteří členové a členky měli v úre dneš dny doktor v kostele.

V neděli velikonoční 21. dubna sebrala jednota veselo hrů: "Nechod tam, pojed' radš k nám." S hráli dosti dobře, účast byla menší.

Mimo to spolupracovaly některé členky při divadel. představení pobočky svazu katol. žen a dívek v neděli dne 7. dubna t. r. div. hry: "Láska vítězí." z jeho čistého zisku věnovaly na náš spol. kotý dům 100 Kč.

**Láska
vítězí!**

Jak bylo ujednáno v zimě na schůzkách a tak v besídkách, začli jsme se vyptělování byt. majitele našeho domku s přestavbou spol. domku. Sotráže tedy smíček snů, oddalo se členstvo, i dorost a naši příznivci uslechli jsme a zaslusnému sportu - tučili jsme se, na svojím.

Každý člen neb členka, podle slibu, odpracovával si si porinnych 6 dní zdarma, a kdo nemohl, poslal náhradníka - ovšem, že všichni tak neučinili - ale přesto většina si poctivě svou práci vykonala, ba někteří nadšenci počet hodin porinné práce mnohonásobili.

Besídky se letos konaly do polovice června, kdy se cvičily zpěvy na slavnost Božího Těla. Byly již slabě navštěvovány a tak i náš zpěv na slavnosti Božího Těla

vyzněl dosti slabě. Hráčteli záctva měli nacvičenou div. hrů: "Zlatý kruh," ale vzhledem k pokročilé době odloženo představení na podzim.

Na celostátní sjezd čsl. katolíků v Praze

ve dnech 27. - 30. června 1935 ješlo z naší jednoty osob: dr. P. L. Veselý, br. Vojt. Pustějovský, náčelník, sest. Anstazie Bačová, náčelní, s. Zuzěnová Rosalie a Aněška, Myškov- Janová Františka, Kubínová Ros. starší, Dvořáková Julie.

Pro očekávaný úspěch sjezdu a zájem o něj u našich farníků, uspořádali účastníci sjezdu (z naší farnosti) vzpomínkovou schůzi na katolický sjezd v Praze v r. 1935.

V neděli 7. července t. r. odpo. o 3. hod. v sále obce. hostince konala se tato schůze za četné účasti farníků. (Přítelů stěns sálu byla řekně dekorována sochou pr. Václava a vydobena (národ). státní a papr. vlajkou). Po zapění vatoráclavské hymny promluvíli o výs. dojmech ze sjezdu: dr. farář, b. Pustějovský Vojtěch, náčelník a s. Anstazie Bačová.

Přednášky byly vyplechnuty s opravdovým zájmem a posílily nás všech k dalšímu boju za obnovu ducha Kristova v našem státě a na celém světě! Po zapění papěské a národní hymny schůze skončena.

Následující neděli zúčastnila se jednota obrok. cvičení X. obroku v Trčce, kde launější jednota oslavila pároreč 15ti leté větrvání.

Další neděli 11. července zúčastnila se jednota věřejného cvičení v Lozovicích, kde cvičil se náš krásný oddíl.

Poslední neděli červencem konala se člen. schůze jednoty Ota a katol. umělců, na této schůzi dojednáno pořádati leto společně drám. kovou slavnost v neděli 18. srpna.

Dožínky

katolických spolků lichkovských

Ze nepřívětivého počasí konala se v neděli 18. srpna t. r. naše dožínková slavnost a přece můžeme říci, že se povedla.

Sluč páno překvapil nás na cestě do kostela důkladný liják. Přes to však řada mladých i starých přišla v krojích národních na děkonnou mši sv. Z polední se opět vyjasnilo a my se pilně shyptali na odpoled. slavnost.

Odpoledne po sv. požehnání spěchali jsme na Okluk, kde se rychle uspořádával průvod a o 3. hod. pochodovali jsme již přes obec. V polovině cesty postihl nás opět důkladný liják, přes to však jsme

pokračovali až do obec. kost. kde po menší přestávce (až se všichni osušili), byla předvedena dožínková scéna, zpěvná spěvy a skerskou besedou; přes to, že dešť nám

vadil v předvedení programu na vyletišti na pabradě k. Jos. Pustějovského č. 37. byla scéna i tance pěkně provedeny. Při průvodu byl leto počestný a pestvý; kachájovali jej 2 cyklisté, za nimi jelo na koních 10 Valachů, pak 1 pár koní vešle mlatičku a druhý pár se bříuák veselé chary, pak seprve pochodovali ženei, žučky s náradím opentleuyem, nechyběly ani, žive smyry, ba ani, slavněná babička s vesestou,

poesitelle vyko us, se, pnu, v, a, a, p, a, v, k, o, j, a, s, takze průvod čítal přes 100 krojovaných, mimo ostat. ni měastníky a civile. Z okol. jednot byly vyplány prve nové deputace, (z Freusstatu 2), z Fické 8, z Koprivnice 8.

Touto slavností dokázali jsme, jak si vážíme starých, národních zvyků a slavností a národ. krojů, jediných to stánek ze starých, zaslých dob, kdy život na vesnici byl proniknut láskou k Bohu, vlasti a rodové pídě.

Na orelské výstavce ve Frydku

přiradané v rámci krajijské výstavy Berručová kraje, ve dnech 28. čerona - 28. srpna 1935, byla i naše jednoda zastoupena několika divadel. plakaty br. Fr. Pustějovského.

Náš závodníci na III. sport. dnu D. T. J. Koprivnice.

V sobotu 3. a v neděli 4. srpna 1935 zúčastnili se bratři: Boh. a Ferd. Pustějovský sportovního dne D. T. J. v Koprivnici a umístili se v následujících disciplínách:

Revidováno předsednictvem X. okresu dne 26. ledna 1936.

br. Pustějovský

br. Pustějovský

odcháří do Prahy za odborným vzděláním

Naše jednota strácí dočasně zakladatele
a pisatele pamětní knihy, dlouholetého jedna-
tele a pilného spolkového pracovníka.

Již uplynula řada

let, od té doby, kdy hlouček Orli
zaboril svůj ocelový pluh do
zarostlé brázd, aby naoral široké bílomodré
pole, na kterém neunavně pracuje nedbaje
věškerých překážek, které se stále a stále na
před nás stávají, ba naopak naše síly stále
vzrůstají. Nedivíme se našim odpůrcům,
že je zášť proti Orli neopustila, protože
se přes všechno úsilí objevily pod jejich
okny modré brázd. V našem čele má-
me krůž, který naši odpůrci nechtěli
spatřit a tím promítali, že jsou nemožní
vítězství aby naše pole, posvěcené
krůžem, a tichými kroky bosou nohou
našich prvňáků bratří našlapali.
Dne 20 dubna r 1935 Orli rozstáhl
mohutně své křídla aby se zahníždil.

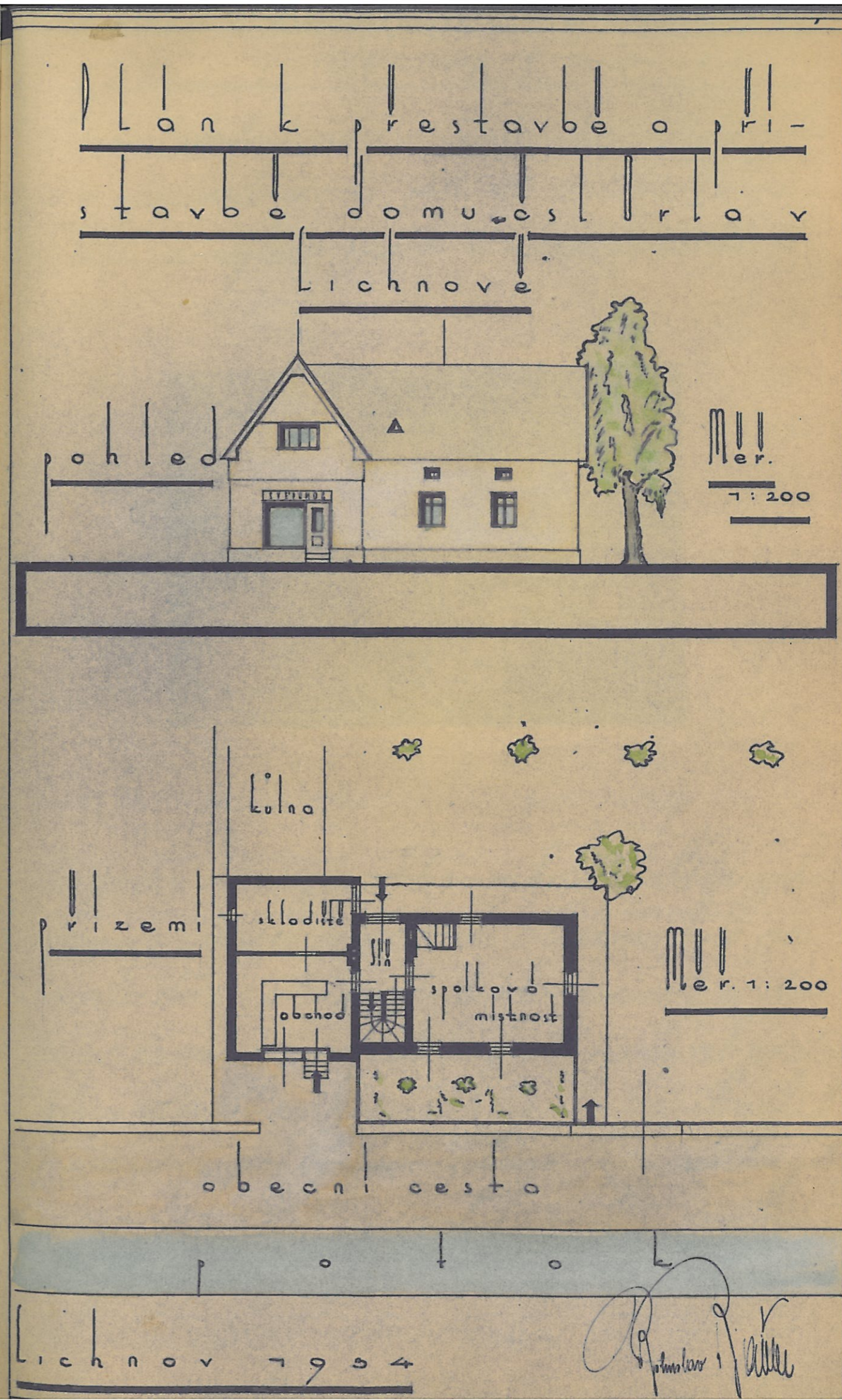
ORLI

SI STAVÍ SVÉ HNÍZDO

Koupený domek ne-
vyhovoval spolkovi-
mu účelu jak po st-
rání praktické tak
po stránce zdravotní
a o uhlédnosti nemluvíme vůbec. Pradejna-
kterou zde vidíme byla jen dřevěná a
maltou omítnutá. Na dvorku se následkem
nedostatečného odvodnění nacházely při stě-
tivém počasí stále louže vody a bláta, což
je samozřejmě, že domek podlehl škáře hub-
kou, která měla podlahy úplně zničeny, a
na 80 cm hluboko vrakladech rozpuštěné syl-
né vlákna. Místo nynějších schodů do podkrovní
sloužil obyčejný žebřík ze sině na pídru, kde
rovněž nebylo cihlové podlahy, a na okapech
střechy řádné riny, což mělo rovněž vliv na
nepředvídané zahorčení hubky. Práce z jednoho
dne byla hned při začátku stavby prodlouže-
na na dobu šesti dnů, a začlo se následovně

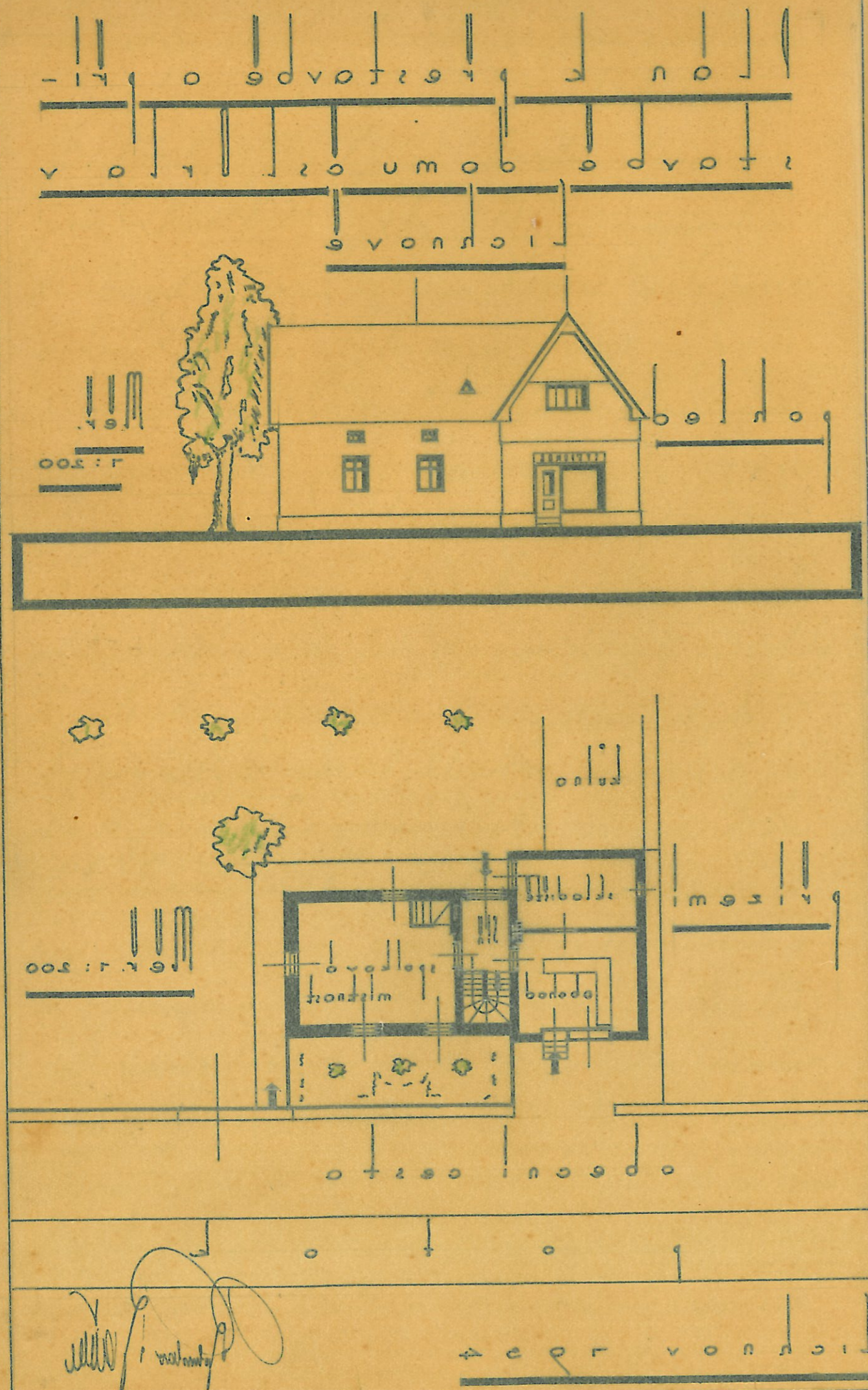
a jak je každý ráčatek těžký, tak se stala i přístavba našeho domova spojená s velkými starostmi, které na sebe přijali Důstojný p. Karel Veselý a bratr starosta Jan Veselka, jejich celková činnost bude razně naměřena až na konec. Dle přiloženého plánu bylo vypočítáno od pana Bače sednického mistra, kolik bude třeba materiálu, jako kamene, cihly, písku, vápna, dřeva, kritiny, cementu, sádky a různých menších potřeb, které je těžko předem odhadnout. Při tomto výpočtu již bloudily myšlenky vedoucích stavby po vsi u koho by asi nebylo marně klepáno na dveře a prosba o jakoukoliv pomoc byla vyslyšena. Při této starosti však nerůstali naši vedoucí sami. Nabídl svou pomoc k tomuto, můžeme říci obtížnému prosení bratr. Frant. Bača, který vyprosil od p. Ferd. Holuba, nesmíme o pomenout přímluvy jeho dcery Aněšky Holubové, naši sestry kamen do rakladů, od p. Špačka (Kunětky) dřevo a od p. Drorda Františka rovněž dřevo. Bratr starosta prosil majitele připravit o veškeré dovozy, za kterých dobu

již kopali a osivali písek v Borolovicích v lo-
 mě p. továrníka Petra Polácha s Trenštátu u
 kterého prosil D. páin o tento dar. V tu dobu
 již se pracovalo rovněž, jak zde vidíme v lomě p.
 Holuba ta nejtěžší práce lámání kamene.

Známky únavy a obtíží nikdo s obětavých
 členů a členek neprojevil. Cílem bylo pos-
 taviti dům, ale před tento krásný a dou-
 fáme že nezapomenutelný cíl postavil se stín
 který odrazil sraky mnohých členů a členek t.
 j. prázdná pokladna. Když byly všechny
 jmenované stavebniny ku starému domku
 přivezeny nebylo opomenuto, že bez Božího po-
 řehování marné naše počínání a o toto po-
 řehování na kterém stál náš rastiněný cíl pro-

sil pána Boha při svěcení základního kámeně
 ne náš důstojný p. Karel Veselý a Bůh
 jeho a spolu přítomných bratrů a sester prosbu
 vyslyšel. Stavba vzrůstala neocíkávaným po-
 stupem. Uběhlo jaro, přešlo i lé-
 to a nastal podzim. Podzim
 takový jaký ještě v naší ja-
 nebyl, který nám přinesl takovou radost
 že ji pouhými slovy nevypíšeme. Trdce, které
 buší pod modrou košicí samo povi co jsem
 chtěl napsat při přečtení následujících dat.

Dne 28 září 1935

byl

posvěcen

Orelský domov.

V tu dobu byli katolíci zvláště Orli pro své
 přesvědčení zbabováni zameštrnáni a le dnes
 na to nedbali a odnesli a (odnesli) 3 posvěce

Úvěla při
stavbě Orlovny.

- Pan továrník Polách Petr daroval 23 fur písku
 po 15 Kč tedy celkem 345 Kč
- Pan Špaček (kumetka) dřeva za 50 Kč.
- Pan Ferdinand Holub 9 fur kamene za 162 Kč.
- Pustějovský Vojtěch učinil dovážky za 80 Kč.
- Pustějovský Stanislav dovážka v ceně 100 Kč.
- Dobečka František z Bordovic dovážka za 100 Kč.
- Trdce František dar. dřeva a dovážku za 165 Kč.
- Boháč (hajmů) dovážka za 20 Kč.
- Pustějovský Josef učinil dovážky za 135 Kč.
- Kuběna Bohuš (br.) učinil dovážky za 160 Kč.
- Mičulka Hlnek voril za cenu 30 Kč.
- Limek Josef z Bordovic dovážka za 30 Kč.
- Tobiaš Jan dovážel za cenu 80 Kč.
- Kahánek Karel daroval dřeva a dovážku za 150 Kč.
- Ris Ferdinand dovážka za 30 Kč.
- Pustějovský Bohuš nádenické práce za 140 Kč.
- Pustějovský Ferdinand nádenické práce za 140 Kč.
- Tichavský Josef nádenické za 120 Kč.
- Pustějovský Antonín nádenické práce za 140 Kč.

Rek Jan odpracoval nádenické práce ra	60 Kč.
Pustějovská Marie starší nádenické práce ra	72 Kč.
Spáčeková Božena nádenické práce ra	72 Kč.
Myslíkovjanová Františka náden. práce ra	30 Kč.
Kubínová Aniška náden. práce ra	72 Kč.
Pustějovský Vojtěch nádenické a doroz ra	140 Kč.
Janková Josefa nádenická práce ra	12 Kč.
Holubová Anna nádenická práce ra	30 Kč.
Kahánek Alois připravoval kámen ra	50 Kč.
Bacová Anastázie nádenické práce ra	30 Kč.
Vaněk Vincenc připravoval kámen ra	30 Kč.
Spáček Jiřina nádenické práce ra	24 Kč.
Veselka Josef nádenické práce ra	12 Kč.
Holubová Marie nádenické práce ra	18 Kč.
Spáčeková Stárka nádenické práce ra	12 Kč.
Drozdová Julie a manžel Josef náden. ra	24 Kč.
Risová Marie nádenické práce ra	6 Kč.
Reková Františka nádenické práce ra	72 Kč.
Pustějovský Petr na kopání kanálu ra	30 Kč.
Vauková Rozálie kopala písek ra	12 Kč.
Adamec Alois nádenické i odborné práce ra	90 Kč.
Myslíkovjanová Marie písek kopala	6 Kč.
Risová Klára písek (pro) kopala ra	6 Kč.
Babinec kopal kanál ra	10 Kč.

Janek Vincenc nádenické práce ra	70 Kč.
Kubínová Alžběta nádenické práce ra	18 Kč.
Holubová Aniška vykládala hubku ra	12 Kč.
Kubíná Bohuš nádenické práce ra	50 Kč.
Tobiasová Anna nádenické práce ra	12 Kč.
Drozdová Marie nádenické práce ra	12 Kč.
Kvita František nádenické práce ra	50 Kč.
Myslíkovjan František řídil kanalizaci ra	210 Kč.
Lukeš Josef kopal kanál ra	90 Kč.
Spáček Jan kopal kanál ra	70 Kč.
Veselka Bohuš kopal písek ra	20 Kč.
Veselka Bedřich " písek ra	10 Kč.
Drozd Jan kopal kanál ra	45 Kč.
Kvita Karel " kanál ra	52 Kč.
Pustějovská Františka nádenické ra	36 Kč.
Holubová Marie nádenické práce ra	10 Kč.
Lacinová Aniška skládala cihlu ra	20 Kč.
Pustějovský Bohuš nádenické ra	20 Kč.
Černosěk Jan nakládal cihlu ra	30 Kč.
Šrnádel Josef " cihlu ra	20 Kč.
Pustějovská Marie a role rovn. křížky ra	48 Kč.
Jurková Aniška níchela ra sebe lám. kám. 72 Kč.	72 Kč.
Dobešková Božena nádenické práce ra	72 Kč.
Spáčeková Stárka nádenické práce ra	28 Kč.

Spáčekova Marie nádenické práce ra	18 Kč.
Dobešková Johana " práce ra	12 Kč.
Tobiasšová Rozina nádenické práce ra	28 Kč.
Risová Teresie nádenické práce ra	18 Kč.
Boháčová Marie nádenické práce ra	42 Kč.
Kutáčová Hermína " práce ra	24 Kč.
Boháčová Johana " práce ra	12 Kč.
Boháčová & Borlovic náđ. práce ra	6 Kč.
Pustějovský Jan nádenické práce ra	10 Kč.
Bacá Oldřich nádenické práce ra	20 Kč.
Spáček Ladislav " práce ra	10 Kč.
Kubínová Rozka " práce ra	12 Kč.
Bacá František " práce ra	40 Kč.
Kvita Alois nádenické práce ra	10 Kč.
Dobeška Antonín " práce ra	10 Kč.
Gránek Arnošt kladl podlahu ra	30 Kč.
Bacá Jan řídil stavbu ra	420 Kč.
Drozd Petr řdil ra	180 Kč.
Lukáš Petr řdil ra	270 Kč.
Kvita Josef řdil ra	210 Kč.
Spáček František nádenické práce a veškerou práci klempířskou ra	600 Kč.
Chalupa Jan dvíře s prodejny do skladiště a se skladiště na venek a schody ra	300 Kč.

Uč. František vykladem skříní dveře do
 sklepu a podkrovi přehovani a upraveni
 ostatních dveří s nejnutejším nábytkem za 600 Kč.
 Drozd Josef rapasoval rolety ra 25 Kč.
 Pustějovský František nechal vymalovat
 přízemní spolkovou místnost ra 50 Kč.
 Práce tevariška byla placena.
 Tedy celkem bylo pracováno bezplatně
 182. dní nádenických a 106 odborných.
 Veškeré tyto práce byly neúnavně řízeny
 a porovány naším (naším) duchovním
 otcem p. Karlem Veselým, který si byl
 dobře vědomý důležitosti tohoto podniku
 a proto ani jediná cesta at' šel kdekoli,
 nebyla, aby nevedla kolem stavby. Sta-
 račil se skutečně jako otec o budoucnost
 a blaho své rodiny. Zaplatil své dni
 povinné práce a na zařízení daroval 150 Kč.
 A na konec ráznému uvedu zásluhu
 bratra starosty Jana Veselku, který
 byl u stavby tak všední, že jeho práci
 at' už potahem a nebo vlastní osobou
 nikdo nerapisoval nikdo se o starostu
 nestaral, takže jeho zásluhu musím
 uvést za neocenitelnou.

hospodáři osobně, aniž by o tom kdo věděl,
měli-li se by řádali cestovně. Mohl bych
o jejich činnosti napsat ještě mnoho, ale
přestanu protože takové oběti píše do své
kroniky Pán Bůh který takovým pracov-
níkům sám vyplácí.

Bratři, sestry, dorost, dorostenky, a
jejich tatinkové a maminky se všemi
příbuznými našeho milého Čl. daro-
vali své síly v různých v předu uvede-
ných pracích jejich cena činí 7.188 Kč.
Bez zásluh p. Karla Veselého, a bratra
starosty Jana Veselky, která to růsta
ne v naší kronice neocenitelnou.

Po celou stavbu nebyly zanedbány be-
sidky ani cvičení, rok utekl jako vo-
da, blížil se jeho konec ale i začátek
nového, který vyřáďá nové oběti a při-
nese nové radosti i strasti.

Spomoci Boží jsme dílo začali a konali
ale i bez té nejmenší nehody skončili,
a doufáme že tato práce přinese užitek
Bohu milý, a s tím přecházíme k další
práci a do nového roku.

Proce 1936 vytyčil náš duchovní vůdce no-
vý cíl orelského života: Orlel musí být orlem
ne tělem a duší, ale duší i tělem.

Jednota prodělává osvětový kurz.

Snímek z osvětových skoušek členů a
členek jednoty Lichnovské Čl. Čl. Čl.
Zkoušky předsedala okrskové předsednictvo.
Dp. p. Kicenc Dominik, místní p. farář p. Karel
Veselý, slečna Špačková učitelka okr. jedn.,
a pan profesor Barta.

Pozkoušky přinesly noviny a podrobnosti následující
šlánek:

Pracovníku ve veřejném spolkovém životě se často ne-
dostává schopných pomocníků. Rád by si zapra-
voval do různých oborů někoho, kdo by pak přebíral
velikou tíži různých prací a odpovědnosti. Rád by
tak ve svém pomocníku dal základ k zachování
a k zdokonalení svých prací. K tomu spočívá veli-
kost vůdce, že si najde nositele svých ideí a veške-
ré aktivity. Ukol ten je však dnes nadmíru těž-
ký proto, že ve výchově vůdců největší překážkou
je, horentní nevědomost jedinců. Je to příznač-
né, že právě mezi mladými se vychovatel s tímto

ho zhoubné následky. Nůře - schopni se musejí dať
vychovat! Musejí! Ten o polovicatosti, prostřednosti!
Krajsný a ojedinelý příklad v této velké snaze dala
Orlska jednota v Lichnově. Jako za vysokou si vytýč
čila, račinné aktivity svého vedělavatele vldp. P. Karla Veselého
kurzy Orlské osvěty. Týdenních besídkách se
členstvo připravovalo na první kurz ideové osvěto-
vé zkoušky Orlské po dva roky. Látku hodně pří-
klady osvětlenou, praktickou, časovou, formou de-
batní probranou si členstvo v praktických zá-
znamech globovalo ve svých poznámkách. Te dvou
leté přípravné době vzrostla přípravná látka tak, že
se musela shrnout ve 44 otázkách. Dne 1 března
t. r. podrobilo se ideové osvětové zkoušce 21 čnů
a členek. Každý dostal 3 otázky. Časli jsme
nad zvládnutím vškeré látky učební. Kolik to
chuti a opravdovosti! Jaka rořmanitost, praktič-
nost otázek životních, orlských, sociálních, dě-
jiných, hospodářských, společenských atd.
Jaka samostatnost v úsudku. Jak se ti hoši a
dívký tužili! Jake svaté rápolení rávodly ducha.
Po skončení zkoušce byla provedena svědomitá
kvalifikace zkoušební komisi, a známky raneše-
ny na osvětové výkazy o orlské ideové způsobilosti.
Každý takový výkaz se stal a stane apoštolom
velké svědomité myšlenky orlské, chápe se v pra-
vím slova smyslu. Celý kurz, jeho ráhájení s bo-
rem členstva, řízeným vldp. P. K. Veselým a uví-
tacím prolovem br. Lize, jeho důstojné rákon-
čení sborem mariánským, vydaním vysvědče-
ní, dolovem br. Lize a vldp. farářem ryzněl

ku osvětové orlské práce Lichnovské jednoty.
Jsme na to hrdi, že se výchova v Orle ubírá ta-
kovým směrem. Příklad k následování!
Práci Zdar! Bůh!

Tento ráznam mečiním proto, abych někoho pro-
něco vychvaloval. Toho minění nejsem. Miním to
takto: Ať Ty budoucí budete do druhé polovice této
knihy ráznámenávat svoji práci aby byla při-
ráznamu poslední stránky. Časě činnost tako-
vá, že by ji nešlo předstihnout. Zahanbete nás!

Křicení máje u orlovny.
Orl provedl křicení máje bez různých máškar, což
je u nás ryzkem. Je mnohem pěknější krojovaná
jednoaktovka „Kolo postavil máj“.

Naše 3 sestry prodělávají kurzy provedení členek.

Orl provedl již 8 let brannou výchovu, když přišlo na upravení branné výchovy ve státě. Ustředí čl. Orla rovněž nařídilo, což jsme v naší jednotě rádi uvítali, výchovu a kurzy brannosti. Naše jednotka se vrátila zpět, a konala z ostatními kurzy provedoucí brannosti. Kurzy se konaly ponejvíce v přírodě, jak role vidíme snímek s kurzu na Hukvaldech, kterých se zúčastnil bratr Josef Locha učitelský kandidát.

Tou dobou již naši dorostci velmi rádi se domlouvali morrovkou, značkou a praporečkama.

Veřejné cvičení.

Dne 14 června jsme měli veřejné cvičení s tímto pořádkem: ráno o půl deváté byly bohoslužby za orelstvo, při nichž bylo přítomno v krojích 20 ráků 18 ráček 10 dorostů 6 dorostenek 12 členů 8 členek. Ostatní v sále občanském.

Odpoledne o druhé hodině byl sráž na okluku kole nás posílily sousední jednoty a v přírodě hráčelo:

56 ráků 80 ráček 22 dorostů 26 dorostenek 22 členů 35 členek krojovaných a 46 osob v občanském sále.

Na vyletišti mimo členů orla a lidové jednoty nebyl přítomen ani jediný občan.

Jako pisatel orelského života položil mi pohled na toto bratrské a uprimné shromáždění otázku?

Zůstanou tyto ráci a ráčky dobrými Orly? Budou z dorostů a dorostenek řádné členstvo?

Uvědomí si dospělé členstvo ře. Orel potřebuje nejvíce orelské rodice? To jsou 3 choulostivé otázky

14
 V roce 1937 naše jednota oslavovala
 primicie prvního kněze z Lichnova, bývalého
 řáka jednoty, Antonína Tustějovského, který
 byl uvítán dne 24 července t. r. cestou od nádr-
 žáři takřka

ral průvod, který byl rozvinut od kaple v Borol.

ráži takřka
 veškerým o-
 byvatelstvem
 z Lichnova
 a Borolovic.
 Těstříj prů-
 vod jízdy
 ve vlašských
 krajích na
 koních, a na
 jízdních ko-
 lech prová-
 řel d. p. Jir.
 Tustějovského
 z nádraží
 ku kapli v
 Borolovicích,
 kde byl uví-
 tán p. Far.
 Karlem
 Těselým,
 a malou
 orličkou
 Anastázií
 Holubovou.
 Pak se ubí-
 řel průvod, který byl rozvinut od kaple v Borol.

až do Lichnova, kde svým spoluobčanům s karatel-
 ny projevil radost z tohoto uvítání a porval všechny
 na příští den na svou první mši svatou.

Dne 25 července srazilo se veškeré členstvo u Čelovny
 odkud se odpoč-
 dovalo ra dopro-
 vodou hudby k
 domu oslavence.

Podle jeho dáv-
 něho přání se
 v tento den za-
 modral Lichno-
 Nejkrásnějším
 útvarem průvo-
 du byly ráčky.
 Každá jedna
 nesla kvetou-
 sí ratolest li-
 lie sv. Josefa.
 Tento zjev při-
 sobil na přítom-
 ně tak, že v mno-
 hém oku upřim-
 něho katolíka
 rodesla se sko-
 když pomyslit
 kolik krásy na
 světě, která pro-
 spívá i duši olo-
 věka ničila
 nevěra v Boha.

Do káraní klere bylo před kostelem rozes-
 víčely se varhany a k oltáři přistoupil
 důstojný pán, p. Jiří Pustějovský, všich-
 ni kdo jsou jej na této cestě vyprovázeli,

slyšeli jsme jak se vneslo k P. Bohu jeho
 první glória.

Lichnovským chrámem mohutně zněla
 píseň, Gjhle oltář Hospodiniův v ráži.
 Po mši sv. uděloval až do odpoledních hodin
 prvokněžské požehnání.

Do sv. požehnaní zúčastnilo se členstvo, dorozu ponejvíce
 žactvo zahradní slavnosti u dp. primicianta, večer pak
 sebrala jednota Orla na počest dp. P. Jiřího divadel.
 hru: „Ztracený život“ od J. Lárubského. Tato hra, ukazu-
 jící opravdově obět mladého muže, který se přes všechny pře-
 kážky dostane ku svatému kněžství, byla obecenstvem
 vděčně přijata. - Kei podobných slavností - primicií -
 se častěji můžeme v naší farnosti zúčastnit, aby naše far-
 nost nebyla poslední mezi skutečnými katolickými
 farnostmi! Doufejme, že zářivý příklad našeho dp. Jiřího
 Pustějovského vzbudí hodně následovníků! Dej to Bůh!

*

Primicií slavnosti zúčastnil se též náš milý bratr župní
 starosta P. Karel Kavík, který byl t.č. na prázdninách
 ve Stramberku. (Kromě něho byla zde ještě řada kněží
 z okolí.) Na památku z této krásné a vzácné slavnosti
 nechala se celá naše jednota orlská s br. žup. starostou dp.
 P. Kavíkem, dp. Jiřím Pustějovským a našim dp. br.
 vzdělavačům vyfotografovat, jak ukazuje násled. obrázek.

Z další činnosti lichnovského Orla sluší zmínit i
 úlohu o založení odboru Orla ve Vlčovicích; došlo k němu
 dne 5. září 1937. Za tím účelem sešli se členové Orla
 lichnovského (v počtu 12) s novými členy z Vlčovic v obec.
 hostinci ve Vlčovicích, kde ps. probova dp. vzdělavatele,
 P. K. Veselého v ideji čl. Orla a o povinnostech každého
 čluna orla. rodimy konal se zápis člunstva. Odbor vedou
 b. Kahanek Fr. předseda, b. Černoušek Jaroslav, jednatel
 a b. Jurek Jan, pokladník.

*

Jednola účastnila se 4 členy cvičitelského kursu na
 Hutkvaldech v červenci t. r.

Dr. P. K. Veselý účastnil se ústřed. kursu vzděláva-
 telů na hor. Kopečku v srpnu t. r. O svých poznávacích
 referoval pak ve výbor. a člunských schůzích jednoty.
 7. listopadu t. r. konala se valná hromada jednoty, kde
 jednola čítala v r. 1937 132 osob. Z toho bylo:

Žáků	19,	žáček 11,	celkem	30,
dorostenů	22,	dorostenek 9,	-	31,
členů a členek dobrodruždy	71.	-	-	132.

Odbor ve Vlčovicích sdružuje 60 osob, z toho 25 záctva
 a 35 člunstra.

V uplynulém roce se konalo 8 výborových schůzí,
 2 člunské schůze, 1 nádná val. hromada a 1 miniváčka.

Vzdělávací činnost se jevila hlavně pořádáním
 pravidelných besídek (tydne) na nichž se evitil zpěv
 a byly probírány orelské ctivosti a desatero Božích
 přikázání. Pěvecký sbor účastnoval: na Vánoce, při
 slavnosti kněží. probírá dp. Jiřího Pustějovského S. D. S.,

pak při svěcení pomníku padlých vojínů a na svátek
 všech svatých.

K častému sv. přijímání (měsíčnímu) přistupují 4 bratři
 a 7 sester. Ěscercicii se účastnil 1 bratr.

Knihovna čítá 202 svazků zábarné a 48 svazků
 poučné četby.

Činnost tělovýchovná: účast při cvičeních až 80%.

Vycházky s brannou výchovou byly 2.

Divadel. her se hrálo 5 a sice: Na Olavském klepáci,
 Prdce matčino, Pod našu lipou, Český voják, Ztracený
 život.

Do výboru jednoty pro příští rok zvoleni následující:
 Jan Veselka, (starosta), Jul. Holub (místostarosta),
 jednatelem Jan Pustějovský, vzdělavatelem dp. farar
 P. K. Veselý, poklad. Anna Kolubová, náčelnkem
 Jo. Socha, náčelná Anuška Jurková, hospodářem Jan
 Chalupa (i režiserem), revisory účtu Jan Reč, V. Tobias

*

Prvním podnikem v novém období byla v měsíci
 listopadu konána schůze čtenářů katol. časopisů.
 Konala se ve Vlčovicích a byla velmi účelně navštívena.

Kromě toho pořádala jednotu schůzi přednáškovu P. Jana
 Janků, S. D. S. o duchov. poslání Orelstva.

5. prosince 1937 se hrálo divadlo: „Laska nehměvaná“,
 26. prosince 1937 se hrána opereta „Budučka“,
 s velkým úspěchem a přes těžké překážky (jedna herečka
 v posled. dnech onemocněla, a tu ji zastoupila se edonem sl. Trčičková a Brodovic).

Bouřlivý rok: L.P. 1938.

Velkými starostmi vstupovali jsme do r. 1938, neboť hrozivé mračna začaly se stahovat nad naši zemi. Události v sousedním Německu naplňovaly nás všechny oprávněnými obavami o naši budoucnost. Obsazení Rakouska Německem v březnu 1938 působilo na nás dojmem sevřenosti, který se pak odrážel i v našem životě veřejném a spolkovém.

Čsl. Orel poznal, že naděšla doba, kdy bude nutno svou lásku k vlasti dokázat nejen slovy, nýbrž i činy. Proto zejména branné výchově byla věnována ještě větší pozornost.

Ústředí čsl. Orla pořádalo v zimě t. r. kurs pro vzdělavatele, jehož se zúčastnil též náš br. vzdělavatel odp. P. Karel Věselý; tam byly probírány všechny důležité otázky doby, zejména otázky branné výchovy, které byly pak přejímány v jednotách členstvem.

Naše jednotka pořádala mimo to v březnu čtenářskou schůzi, skráň 1 divadlo, řádala „kácení máje“; pak bylo chystáno veřejné cvičení, které se však následkem pokaut. události nemohlo konat; Přes to však byl aspoň pořádán výlet dne 31. července.

Jednotka zúčastnila se slavnosti odhalení pomníku presidenta Osvoboditele ve Věrovicích v červenci t. r.

Členstvo bylo vyhlášeno k setrnutí pro příští sl. Orelstva, který měl se konat v r. 1939 v Praze; (bohužel pro známé politické události u nás a v celé Evropě k němu tehdy nedošlo.) Heritum se politické situace tak přirostila, že

14. září 1938 byla vyhlášena všeobecná vojenná mobilizace, a tak většina našich bratřů ochotně nastoupila ku svým voj. útvarem, spol. kovářimod se tím skoro úplně zastavila.

Prátek sv. Václava, patrona Orelstva a dědice české země, prožívali jsme tehdy jednak v posádkách, nebo na hranicích a krytech, nebo doma, ale všichni jistě s prostou k našemu sv. ochránci, by nedal zahynouti nám, ni budoucím!

Čítali jsme tehdy všichni, že nastává nám doba těžkých akoušek, ale věřili jsme v konečnou spravedlnost Boží, jak nás v ní utvrzovali naši bratři - vzdělavatelé a na vojně kněží rojevní, kteří o svátku sv. Václava měli k mustru vlasti neeké promluvy (za které pak v předější době okapali Německem byli většinou žalářováni a dokonce i zastřeleni). (Dr. Met. Ničola, S. D. S. rodák z Rožnova a jimi.)

Z orl. vzdělavatelů byl to Dr. Schubert, P. Čihal a Bučovic (přj).

Přišel 1. říjen 1938, černý den v dějinách Čkoslovenska! Radiem šířila se po celé vlasti smutná, zdrcující pověst z naší matičky slověžalé:

„Jme ode všech opuštěni. Mnichovská dohoda naružuje vydat bez boje pohraniční kraje, osídlené Němci. Zastavte riskeré vojenské pohybové akce!“

Nechtěli jsme věřit svému sluchu, ale další kpravy nás přerodily, že jest to řečeno branná skutečnost, že klam je nyloučeu. Jakási otupělost, málomyslnost nás sklíčovala a kaplařovala řádoucí spánku. Itále nás trápila myšlenka: Jak bude dále? Co bude s námi?

...somně, které nikdy v minulosti se nad území českými a moravskými i ubohého Slezska, a nebylo možno z těchto mraků ani jedinému jasnému paprsku útěchy proniknouti.

Jedná kpráva zvláště všemi obřasla, když rozhlas hlásil úpravu hranic podle „mnichovské dohody“ a když jsme na mapě zjišťovali hranice naší „okleštěné“ republiky.

Ale na této korekci kpráve nebylo dosti. Ibováže jsme se se trochu uklidnili a otupěli, přišla nejhorší zlobováže věst:

V. pásmo připadne také k německé Říši.

Neříkám, jestli by se v nás tehdy někdo krevě dočekal po této kpráve, vřdyt' to anamenalo, že i náš kraj částečně bude odtržen a připojen k Říši. A skutečně v týdně 10. 10. 1918. vstoupila německá vojska na Příbořsko a města: Příboř, Štamberk, obec Koprivnice, Druholce, Skolnice, Trnáv, Albrechtický, Studenka, pak Závěšice, Rybí, Lichov, Bartošovice staly se přes noc německými (ale jen na venek).

Leč německé vlády chtěli vojáci chtěli „postupovat“ pořádkem. A tak se stalo, že v pondělí vřkli se vpřed a vřkli i do naší obce Lichnova a zabrali půl dědiny, pry podle mapy patřila i naše obec „do Indetelandsu“.

Tak jsme měli naši obec rozdělenou na německou a českou, a dokonce hranice šla tak, že budova „na Hamrách“ byla teh na půl česká a na druhou půlku německá.

Na štěstí naši zástupci a důstojníci neustále dokazovali německým „ochráncům“ že to bude omyl, ař tyto si přece dali říci a odstáhli zpátky do Štamberka a Koprivnice. Tak se stala naše obec pohraniční obcí se všemi výhodami

...v tomto období přibývalo do Lichnova mnoho uprchlíků z pohraničí, mnoho gáristů bylo sem přiděleno k vykonávání služby a tak jsme se vřichni v hodině neštěstí milovali jako jedna rodina.

Bratři se zabraných obcí Štamberk, Koprivnice, Druholce, když jen trochu mohli se k nám dostat, ař už na propustku, nebo „na černo“, vřdy rádi navštěvovali naše podniky, jeduota z Koprivnice měla u nás uchované loutkové divadlo, jeduota u Lichovské kase tělocvičné nářadí (hadla).

Činnost jeduoty po návratu bratřů-záložníků z pohraničí, (po odstoupení značné části republiky) nesla se opět dovozním směrem: tělovýchovným a vzdělávacím.

Konány opět besídky, sbrány z divadelní hry, bylo teh společně sr. přijímání adventě, pro řachtro sbrány z loutk. představení.

Leč nebylo nám dopřáno těšiti se řadovému klidu pro rozvinuté práce pro vlast a naši ochuzenou republiku.

Šloba nepřátel Orla nymyslíla nový plán na změní našeho kmuti a síce:

Zrušení čl. Orly a ustavení jeduotného tělovýchovného spolku se společným užíváním majetku.

Náš jeduota tehdy odeslala 5 protestních telegramů představitelům vlády II. republiky a navřkala přes 170 podpisů katol. kř. z Lichnova a Boudovic kteří protestovali takto proti zrušení samostat. Orla.

Podobné protesty byly odeslány z ostat. míst a tak k zrušení Orla nedošlo.

Válečný rok 1939.

Po násilném odtržení pohraničních krajů naší republiky, kdy i naši obci prošly připojením k německé říši, nastal na krátký čas poměrný klid, ale i méně kasréceným stalo se zjavným, že válka je neodvratná. Mladce Německa, Hitler, na chvíli odpočíval, aby se připravil k dalšímu náteku. Jeho zájem ubíral se teď k východu, k bratrské Polsce, která později poznala chyby ve své politice a stala se také obětí německé nenasytnosti a stihl ji osud náš. (15. března 1939.)

Stalo se tak dne 1. září 1939. Toho dne rozpoutala se válka, strašnější všech předšlých. Naprostá převaha v síle a brani a vojska dala Němcům skličet rychlé úspěchy.

Bleskový úder s pychou říkali Němci, doává nám možnost tuto válku vyhrát, a dělali si plány na ovládnutí celého světa.

U naší obci projížděly tehdy notorizované jednotky německé armády, jak vidno z přípojenných fotografií.

Neradi a s bolestí vzpomínáme smutného dne 15. března 1939, kdy zbývající kousek naší republiky byl Němci vzat, pod jejich ochranu a jenom víra ve spravedlnost boží dala nám sílu k překonání všeho zla.)

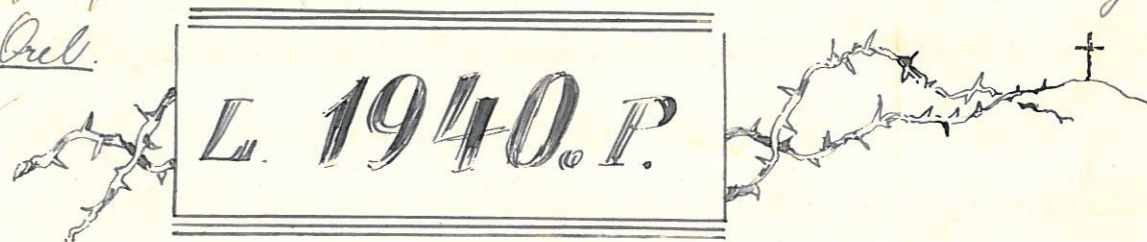
Činnost jednotky v tomto roce byla přes všechny uvedené události velmi bohatá. Bylo sebráno 5 divadel. her, ložtek pro záchr, 2 představení pro dospělé, pořádání 1 valaš. ples, přerývané cvičení, na orel. pouli na sv. Hostýně bylo 9 bratří a 13 sester.

Pro členstvo a dorost pořádány opět týdenní besídky, kromě letní doby. Všech byl navštíven epískopalský i kostelní.

Ze sportu pěstován zejména wolleyball - odbíjená, v němž naši bratři dokonce získali 15./8. t. z. první cenu při župních závodech ve Freiwaldě p. R.

Duchovních cvičení se zúčastnilo v tomto roce: 3 sestry.

Březnové události odtržení Slovenska, mělo též za následek, že i slovenské Orelstvo se od nás odloučilo a později přestalo vyjíet jako činnost a název náš změněn na Československý Orel.

Jak se dalo očekávat, byl tento rok jenom dalším pokračováním našeho národa a též jiných slovan. národů na cestě křížové. Německo nespokojilo se dosavadními úspěchy válečnými a taktickými i diplomatickými, nestačilo mu ovládnutí naší vlasti a sousedního Polska, a podniklo toho roku útok na západní země, Holandsko, Belgie, Francie a na severní: Dánsko. A kdalo se, že dojde časem celé Evropy, jak to ostatně veřejně prohlašovali naši Němci, s tímto jsme se museli přátelit a pracovat v továrnách.

Pro naše hnutí orelské byl tento rok ve znamení dalšího uměrorání činnosti, a pronásledování našich pracovníků.

Tak naš br. řep. starosta P. K. Kavík byl již v září r. 1939 internován s jinými národními pracovníky a později řada našich bratří a sester - z Moravy a Čech sdíleli jeho dočasné sňastí, jik o tom bude později referováno.

Činnost jednoty projevovala se mj. hlavně počínáním
členstva dorostu a potomků jeho k národu a vlasti; k Církvi.
pokud to jenom trochu bylo možné za těchto poměrů.

Byly opět konány besídky pro členstvo, pod káminkou „xpěvu“
a na nich se vždy dostávalo přítomným útěchy a rady pro
ten těžký život ujařmených. Tého roku byly ponejprv u nás
xpřívány, pašije „našimi a přetahy z Orlova“ a dojemně působily na
věřící, kteří si tak připomínali svou dobu národ. utrpení a smru-
i dobu skrytého protikatolického boje. Vždyť nabízení bylo
povolna vytláčování se škol. (Starému Zákonu se nesmělo vůbec učit)
a místo toho musela se naše mládež učit německému jazyku,
jeho kultura byla nám všude cizí a až do směšnosti.

Za těchto poměrů bylo nutno mládež zejména opatrně vésti a sprá-
vně vychovávat, aby v tom zmatku a chaosu, v tomto úpadku národ-
ního citění, bohužel i některých vedoucích či inteli českých,
aby naše mládež zůstala mládeží svatováclavskou. Za to budíž
těž nášim orelským vedoucím vděk náš věčný, neboť oni nikdy
neklamali, ale přemnozí položili svůj život za tyto ideje.

Kromě besídek mělo členstvo příležitost ku vzdělání o naší knihovně,
která měla být na právu různých odděl. činností spojená s obcemi
knihovnou. My jsme ovšem na tento návrh přirozeně nepřistoupili.

Tento pájem o nás majetky se projevil i později na podzim l. 1940,
kdy zdejší četnictvo provedlo náhlou revizi knihovny, zda-li se
se s ní nenacházejí nějaké protiněmecké knihy.

Tého roku byly seřádné 2 divadel. hry „Bartova pánost“ a pak:

„Myslivé řída Pekárka“, též pořádné 2 kabaty a čtení účastníků
u skup. bytů. Pávodů na Pustevních dnech 28. ledna 1940.

Úmrtí našeho kaslovického člena br. Ant. Pustějovského: 4.

Nová bolest naplnila srdce nás všech členů orelské rodiny,
když v sobotu 14. IX. jsme se dověděli, že po týdenním utrpení
odešel od nás na věčnost náš první starosta jednoty, krajně obětavý
člen, oblíbený, štyček Tůnek. Byl opravdu našim štyčkem
a pomáhal radou i skutky všude, kde se jednalo o naše zájmy
a čest a slávu Boží. Pokřtu jeho se účastnila celá obec a okolí,
neboť byl všeobecně ctěn a vážen. Za jeho velkou práci vecht mu
mnohonásobně všechno odplatí sám Pán Bůh, jehož celý život
chtěl a jenom dal těm jediným se svých synů, P. Jiřího, zaknere!
Lichnovská orl. mládež a všichni katolíci na něj nikdy
nezapomenou!

Podzim r. 1940 zastihl nás znovu v práci pro vzdělání všech.
Nebyly to už schůze (ty nebyly dovoleny) ale „porady“, jak by se
dalo co nejvíce vykonat pro Církev a stát, i ka nepřítel
totalitního ryku. Byly pořádné znovu besídky pro začáteční-
stvo a 3 členové byli vysláni do divadelního kursu. Jinak ovšem
činnost byla stěžována míst. národ. souručením, které si všude
žádalo převlasti a nám nechávalo rovnosti až po mládež. Soudce
a hasičský sbor. Ale ani na tomto odstrkování a stěžování
naši práce nezůstalo. Za krátký čas, na jare r. 1941 byli jsme
mnozí pronajmuti: něčim 3 spolkové místnosti z Orlova
růžské kam. noci, jejich příslušníci, konající v naší obci a
na „Láviš“ vyprávednou službu, učinili, jak bude ještě
později uvedeno, z našeho domu modlitby a práce „peleš l. ...“

Br. náčelník Dr. V. Jilek popraven - Čs. Orlu zakázána jakákoliv činnost.

Ka skorské poradě ve Frenštátě p. R. 17. listopadu 1940 upozornil přítomní br. P. Kavík na vážnost situace pro Orla, to značilo, že může dojít k rozpustění a případnému persekuování Orelstva. Německé úřady a hlavní pověstné „gestapo“ se svým pochopem vědělo již dosti o odvážné národní činnosti našich orelských pracovníků, hlavně o br. starostovi Čs. Orla, msgru Dr. J. Louckovi, msgru J. F. Hálori, kteří v zahraničí pracovali v usmýšlenosti naší samostatnosti, vědělo též něco o činnosti br. učel. Dr. V. Jilka a ostatních neohrožených pracovníků, a čekali jen, až získají všechny potřebné důkazy o jejich činnosti. Že se „gestapo“ tato práce aspoň a počátku příliš nedařila, máme k poděkování jevům našim neohroženým bratřím a sestrám, kteří raději trpěli strašnou mukou smrti, než aby prozradili své spolupracovníky a své plány na odboji proti okupantům. A nebylo snad vesmice, která by neměla takové neohrožené bojovnice za své. Jr. naši orel. Lichnově našli se takoví synové vlasti a jedem z nich, bývalý žák naší jednoty, Karel Látopek, byl za to popraven v Breslaw dne 8. ledna 1943.

Těm v naší orel. jednotě měli jsme spojku s odboj. hnutím Odboj, byl to br. Ferd. Pustějovský, málo kdo z jednoty o něm věděl o jeho funkci a tak se, bohužel, nedošlo ani k jeho zabití. Život spolkový byl tedy velmi složitý a ořaduší brozi ve, každou chvíli mohlo dojít k nějaké akci proti nám. Přes to však na venek pracovalo se jako by byl klid. Dělal se plány pro budoucnost a podnikalo se mnoho v orelské práci, v tisku a v náboženské práci: (poutě, et. přijímání)

nová opona
našeho jeviště,
kterou
v lednu 1941
namaloval
br. Pustějovský Fr.
na námět
naší známé

orelské písničky br. Rudoleckého.

Na poslední orelské pouti
na sv. Hostyně v r. 1941.

Žáběr z adorace Orelstva mor.
před Nejsvětější Svátosti.

(o br. ct. Jos. Drozd z Lichnova.) →

Z naší jednoty zúčastnilo se této
pouti 3 bratři a 5 sester.

Byla to poslední orelská náboženská manifestace, po níž za krátký čas nastala persekuce Orelstva, neboť za měsíc na to, 28. září byl náš br. náčelník Čs. Orla, Dr. Vojtěch Jilek, popraven německým lid. soudem v Brně pro účast na národ. odboji a řada vedoucích činníků orelských uvězněna. Dne 30. listopadu t. r. byla nám okres. úřadem v Místku sdělena, že Čs. Orlu je zakázána jakákoliv činnost. Všechny naše spolkové knihy a seznamy majetku musaly býti okamžitě odevzdaný míst. četnické stanici. Jak již bylo psáno, do Orlavny se nastěhovali německí vojáci již v dubnu t. r. Z toho nyní přišel zákaz činnosti a tak jsme zůstali bez orelského domova (a bez vedoucích) zatím co

jina spolky se „přizpůsobily“ či „prováděly“ usměrněné svou práci (!)
Později bylo ustanoveno t. z. v. „Moravcovo Kuratorium pro výchovu mládeže“,
které i v naší obci našlo hojně čtenářů a náhončích v některých spolecích.
Jednota ztratila v tomto roce opět 2 členy. V červenci, 15. zemřela
po delší nemoci s. Pustějovská Marie, čt., naše horlivá ale tichá pra-
covnice, a v říjnu, 24. br. Pustějovský Bohumil, býv. náčelník, pak
pokladník a všestranný pracovník orel. katol. hnutí. (Byl zabit elekt-
rickým proudem při práci ve štramberské cementárně). Bůh jim
zaplat za všechnu práci pro orelskou ideu!

Rok 1941 byl tudíž pro naši orelskou jednotu rokem
násilného zardousení čs. Orla nepřátelskými okupanty -
kteří v Orlu viděli nebezpečí pro své cíle - zatím co
jiným spolkům (mimo Sokola a Skauty) blahovolně do-
přávali místa „na jejich slunci“. Tak na př. jsme viděli, že
máme v obci „Arbeiter - Turn - verein, Dělnická Tělocvič. Jednota“,
ještě větší příání šelilo se „Kuratorium“ které se svým vedou-
cím (alespoň u nás) připomínalo pověstnou „Hitler - Jugend“.
Mimo to obsazení Orlovy německé vojáky a jejich život
(s výjimkou několika slušných jedinců) to byly pro nás těžké
rány, které jenom víra ve spravedlnost Boží pomáhala snášeti!
Inimtus bylo v našich kmeních a vesničkách naše byly tiché
a polekané, neboť občas projely jimi auta a autobusy, které
vždy násilím vyrvaly několik dobrých obyvatelů a odvezly je
do pověstných věznic, koncentráků, z nichž se málokdy vrátily.
Ze našich orel. jednot byli vyrváni takto naši nejlepší pra-
covníci a pracovníci, kteří tak dokázali, že vlasteneckost nebyla
u nich jenom prázdňným slovem; jestliže přesto kůskala nás
některá část na žru, za to máme též k poděkování po Pánu Bohu, P. Marii

a našim světcům cizím, kteří nám nedali zamyšlení.
Československý Orel zaplatil svou lásku k Otčově a vlasti krví svých
členů, neboť jen naše čes. orel. zupa Kadlcáková měla 16 obětí,
z kterých to obětí a modliteb; utrpení a strasti vyrostla nám
znovu svoboda. A tak i ostatní zupy měly řady svých národ-
ních - hrdinů - mučedníků, celkem jich umřelo za vlast 130..

U naší obec Lichnov má své národní mučedníky. Jsou to:

1. Boháč Jan, + 8. března 1945.
zabit 23. března 1944.
2. Vaněk Antonín, + 13. března 1942 v Breslau (člen D.T.J.)
zabit 7. února 1941.
3. Zálopek Karel, popraven 8. ledna 1943 v Breslau.

Bůh jim odplat všechno utrpení, které pro vlast
přinesli a čest jejich památce!

Ští a půl roku uplynulo od smutných dnů, kdy čs. Orel
byl okupanty zardousen. Válka skončila, svěřený nepřítel
úplně poražen. Osvozená česká vlast vítala s nesplo-
ným jásotem presidenta Dr. E. Beneše, vítala též
svou zahraniční armádu a své přední bojovníky za svobodu
a znovu nabytí samostatnosti.

A k těmto největším a nejkrásnějším patří náš
milovaný starosta Čs. Orla, br. Mgr. Dr. Jan Šámeck,
předseda vlády v zahraničí a místopředseda české vlády,
Mgr. P. Frant. Hala, spolupracovník Dr. Šamky, ministr přet.
jimi čs. lid a zejména čs. katolíci vzdávají tímto
svůj velký dík za vykonanou práci pro vlast a národ.
Čs. Orel nastupuje, znovuzkříšený, další cestu za uskuteč-
nění křesťanských ideálů za vůdčství br. D. Šamky.